

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת נשא תשפ"ד

עיצוב ייחודי
 להדפסה חסכונית
 מומלץ להדפיס
 ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קז.

"שכר פסיעות יש"

בגמרא השבוע מפרש רב את ברכת 'ברוך אתה בעיר' - שיהיה ביתך סמוך לבית הכנסת. מובן? לא?! נעים שכשבת הכנסת ממקום בקרבת הבית... למרבה הפלא רבי יוחנן אינו מסכים עם פירוש זה, ולמה? רבי יוחנן סבור שעדיף שבת הכנסת יהיה מרוחק, כך נרוויח גם 'שכר פסיעות' עבור ההליכה לבית הכנסת...

הוא אומר: הקושי שבמצווה הוא מטרה לעצמה, חבל לפספס זאת

בעיירה הקטנה לוקניק כיהן רב גאון וצדיק, ובראשותו ישיבה בת כשלושים בחורים. באחד הימים נפטר רבה של העיר קניגסברג, ופרנסי העיר הופיעו בעיירה כדי להציע את המשרה החשובה לרב, כשהם מבטיחים לו משכורת פי-עשרה, בנוסף לישיבה בת מאתיים בחורים בה יוכל להרכיץ תורה כלבבו. התייעץ הרב עם הרבנית וזו הביעה את הסכמתה. אלא שביום חמישי, בעוד הרבנית מכבסת במו ידיה את בגדיהם של בני הישיבה כמנהגה, החלו לפתע דמעות לטופף את פניה. היא הבינה שבקניגסברג הגדולה והעשירה לא יאפשרו לה להתעסק במצווה גדולה זו, וצר היה לה על ההפסד הגדול... "איני יכולה לוותר על מצווה זו", הודיעה הרבנית לרב, "אני חוזרת בי מהסכמת". לוקניק הקטנה המשיכה לזכות ברבה הגדול, ולא פחות מכך ברבנית הצדקנית שלצידו

איך זה קשור אלינו?

המצוות דורשות מאמץ? החסד טובע זמן וכוחות? לא ננסה לעקוף את הקושי, הקושי הוא ממש חלק מהעניין..

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קז:

"התקושו וקושו... קשוט עצמך תחלה ואחר כך קשוט אחרים"

אמרה ידועה זו המופיעה בגמרא השבוע, מחייבת אותנו להציב מולנו תמיד 'מראה' - אל תחנך את האחרים, עד שתחנך את עצמך

והקדמונים המשילו:

שבו השוורים לחווה, אחר יום של חריש ומשא. גופם שפוף, עורם קמוט ועיניהם נפוחות. לקראתם הופיעה הצפרדע ובפיה הצעה: "היכנסו נא לבית המרקחת שכרשותי, תקבלו משחות ושיקויים שיחזירו לפניכם מראה-נעורים, לאחר הטיפול יתיישרו קמטיכם ותיראו נאים וחיוניים, צעירים ורעננים", העיניים הופנו לכיוון הזקן שבחבורה, פר ישיש ועשיר בניסיון חיים, אשר לאחר מבט ארוך בצפרדע המהם באדישות: "צפרדעית יקרה, אם שיקויך ומשחותייך טובים ומועילים כל כך, מדוע אפוא לא השתמשת בהם לעצמך, מדוע את כה קמוטה ועיניך נפוחות, פניך ירוקות ודומות לבר מינך...?". הצפרדע ההמומה מיהרה להסתתר בביצה, וחבורת השוורים פנתה למנוחתה

איך זה קשור אלינו?

עינינו רואות למרחוק מהו צורך הדור... יש לנו הרבה לומר על מה שאחרים לתקן... אך רגע... לפני הכל נבחן את עצמינו; האומנם מושלמים אנו? בהנחה שעדיין לא... מוטב שנטרח קודם על תיקון מעשינו. בהמשך נתפנה לטפל בצרכי הדור..

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קו.

"אי זרעתה חיטי הוה מקיים בי ותגזר אומר ויקם לך"

בגמרא השבוע מופיעה הלכה: החכיר אדם שדה לחברו, תמורת אחוז מסוים מהפירות שיצמחו בה, החוכר חרש וזרע, אך כתוצאה מבצורת מקומית השדה לא הצמיחה, פטור הוא מלשלם למשכיר תמורת החכירה, שהרי אינו אשם בכך שהשדה לא הצמיחה. אך אם המחכיר התנה עמו שיזרע חיטים והלה זרע שעורים, חייב החוכר לשלם, שכן יכול בעל הבית לטעון כלפיו: התפללתי להצלחת החיטים. לו זרעת חיטים הייתה תפילתי נשמעת והן היו מצליחות, אך זרעת שעורים ועליהם לא התפללתי

תפילה נענית. זוהי עובדה, ואפשר אף לתבוע ממון מתוקף עובדה זו

זו ארן היה שר החינוך בממשלתו של בן גוריון. הוא לא קיים אורח חיים דתי, אך אשתו הקפידה על מנהג בית אימה להדליק נרות שבת, ואף להתפלל אז על ילדיה. רגילה הייתה להתפלל שיגדלו, איך לא, כמו בן גוריון... מושא הערצתה, באחד הימים סיפר בעלה בהשתאות על יהודי מבני ברק בשם הרב קרליץ, שכן גוריון 'הגדול' נמס מולו בביקור הנודע שערך בביתו. האשה שמעה, הפנימה, ומאותו יום החלה להתפלל שילדיה יגדלו כ'חזון איש'... נכדה היה הרב ברוך היימן זצ"ל מגדולי מזכי הרבים בירושלים. כוחה של תפילת אמא יהודיה

איך זה קשור אלינו?

כח התפלה ניתן בידינו, נוכל לפעול באמצעותו גדולות ונצורות, להצמיח ישועות, הבה נשתמש בו